

af Ligningsmyndigheden, uden at han selv har gjort Indsigelse mod denne Ansættelse, eller naar hans Indkomst eller Formue er ansat til et højere Beløb end det, som følger af den Kendelse, der af Skattekommissionen er afsagt over en af ham selv fremsat Klage.“ Dette Tilfælde vilde indtræde, naar Ligningsmyndigheden ikke vil godkende Skattekommissionens Ansættelse og den gaar tilbage til Ligningsmyndigheden, men naar denne ikke vil bøje sig derfor, men fastholder, at Skattekommissionens Afslag er uberettiget, og at den skattepligtige skal sættes op igen, saa kan han ogsaa klage til Overskattekommissionen. Han kan ogsaa klage, „naar der ved hans Ansættelse er begaaet formelle Fejl, som kunne gøre den ugyldig, eller endelig, naar hans Skat er beregnet urigtigt i Forhold til hans Indkomst eller Formue.“ Det forekommer mig, at det sidste rækker over hele Skalaen fra øverst til nederst, thi enhver Fejl, der begaaes, er, naar den ikke udelukkende er af formel Natur, netop begaaet derved, at hans Skat er beregnet urigtigt i Forhold til hans Indkomst eller Formue. Man kan ogsaa vende det om og sige, at den kan være beregnet rigtigt i Forhold til hans Indkomst, men at Indkomsten ikke er rigtig beregnet, eller at hans Formue kan være ansat for højt, men begge Dele føre til det samme Resultat. Overskattekommissionen skal altsaa (§ 33) paakende alle Klager fra Finansministeren, Ligningsmyndigheden eller de skattepligtige, og Klagerne skulle være støttede paa Grunde, hvad der er naturligt, og saavel Klagerne som Ligningsmyndigheden kunne forlange at være til Stede under Behandlingen. „Ved Overskattekommissionens Prøvelse af de Sager, der forelægges den af Finansministeren eller en Ligningsmyndighed, tilkaldes vedkommende Skattekommissions Formand, Overskattekommissionen afsiger da en Kendelse . . . Kendelsen meddeles Skattekommissionen, som inden en af Overskattekommissionen fastsat Tid, der dog ikke maa være kortere end 14 Dage og under en Bøde af 5 Kr. for hver Dag, Fristen overskrides, har at affatte en ny Ansættelse samt at indsende den til Stadfæstelse af Overskattekommissionen“ (§ 34). Nu begynder man nemlig at faa travlt, thi ellers slaar Aaret ikke til, og man kan jo ikke bruge mere end et Aar til et enkelt Aars Skatteligning. Det er første Gang, man har tænkt paa, at Tiden kunde blive for knap, og derfor har man her sat en Bøde ind. Nu er det blevet Alvor, men nu er man ogsaa kommen hen til Slutningen af August, saa at

det ikke er for tidligt at se at komme til Ende. Men Ulykken er — man kan ogsaa sige, at det morsomme er — at dermed er Ligningen ikke færdig. Nej, hvis Skattekommissionen ikke vil bøje sig for Overskattekommissionens Kendelse — og jeg antager, at de bruge kun 14 Dage eller ogsaa betale en Bøde — saa kunne de sige nej, vi bøje os ikke, men saa er det ikke Overskattekommissionens Ord, der kommer til at staa til troende, men saa skal der en ganske ny Instans til, bestaaende af 3 af Finansministeren dertil særlig beskikkede Mænd. De foretage en Ansættelse, der da er uomstødelig, og saa er man altsaa endelig kommen til Ende.

Men dermed er ingenlunde Sogneraadets Hverv angaaende Skatteligningen bragt til Ende. Saa kommer det, der skal remplacere den saakaldte Tillægslingning, man kender saa godt ude i Kommunerne. Det drejer sig her om det Tilfælde, at en skattepligtig er forbigaaet, og det skulle de ikke have nogen Glæde af, de skulle med alle sammen, eller en skattepligtig flytter hertil fra Udlandet og ikke er ansat noget andet Sted her i Landet. I saa Fald skal han ogsaa op. Saa skal der foretages en fuldstændig Behandling for denne enkelte eller disse enkelte Personers Vedkommende. De skulle have tilsendt Skemaer til Selvangivelse; de skulle have at vide, hvilke følger en Undladelse af Selvangivelse vil have; de have Ret til Paaklage. Enhver kan møde for Sogneraadet og fremsætte sin Indsigelse mod Skatteansættelsen; kort sagt, hele Skalaen skal man igennem for disse enkeltes Vedkommende, uanset at det ligger midt i Skatteaaret, eller paa hvilken Tid det nu kan ske, og det kan ske naar som helst. — Saa endelig for det tiende kommer man til Skatteopkrævningen. I September Maaned er Skatteligningen endt, efter at den er forberedt i Januar og har gaaet ganske jævnt hele Aaret igennem. Det hedder i § 38, at Skatten forfalder den 1ste April og den 1ste Oktober, hver Gang med Halvdelen. Det maa vel da være Meningen, at den Skat, der forfalder til Betaling den 1ste April, maa være for det foregaaende Aar. Det er jo umuligt, at den kan være for indeværende Aar, da Skatten ikke bliver fastsat før September eller i alt Fald ikke før i August. Det maa altsaa være Skatten for det sidste Halvaar, der forfalder den 1ste April, medens Skatten for det første Halvaar forfalder den 1ste Oktober. Det kan lige hænge sammen; den endelige Afgørelse finder Sted den 1ste September, og Skatten